

صاحب‌امتیاز و سردبیر در مجله اعلام می‌کنیم، ولی شما هیچ دخالتی در آن نخواهید داشت. به هر کدام از شماها (دکتر خلتری و من)، ماهانه هفت‌هزار تومان می‌دهیم، این قرار هم باید همین جا جفت شود. من به ظاهر مخالفتی ندارم ولی گفتیم، اجازت بدهید سه‌سال هشت‌م را تمام کنیم، آن وقت خدمت می‌رسم و مجله را تحویل می‌دهم. شماره ۱۲ نشریه تا فوروردین ۱۳۴۹ طول کشید و در آن یادداشتی به صورت یک برگ رنگی گذاشتم که این، آخرین شماره است. به ظاهر سازمان امنیت دست مجله را به همین صورت در دست گرفته بود. بعد از پنجش مجله، آقای دست خلتری را خواست و جریان را جویا شد. به او گفتم، چه پیش آمده‌است... ولی اکنون با کاغذی که لای مجله گذاشته و بخش کرده‌ام، گمان می‌کنم مساله منتفی شده‌باشد و واقع هم بعد از آن خبری نشد. برای اینکه ارزش هفت‌هزار تومان را در آن زمان بفهمید، باید یادآوری کنم که در آن همه کارگاهی که می‌کردیم، رومی ماهانه، کمتر از آن درآمد داشتیم، مجله سخن علمی هم اشتراکی برابر ۲۵۰ ریال برای ۱۲ شماره داشت.»

تأقته نمائد که شهریارى سال‌ها بود که نشریه «چيستـا» را منتشر مى‌کرد نشریه ارزشمندى درباره مسائل فرهنگى و علمى و اجتماعى، افزون بر اينکه در سال‌هاى گذشته، «دانش و مردم»، «بـشتى» را رياضيات» و چند نشریه ديگر را منتشر کرد.